

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Р 19/2024
07.02.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа Марио Радин, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Високо савет судства – Виши суд у Новом Саду, чији је законски заступник Државно правобранилаштво – Одељење у Новом Саду, ради новчаног обештећења за неимовинску штету изазвану повредом права на суђење у разумном року, одлучујући о захтеву за одређивање другог стварно надлежног суда, у седници одржаној дана 07.02.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДРЕЂУЈЕ СЕ Виши суд у Сомбору за поступање у предмету Вишег суда у Новом Саду Гжрр 176/23.

Образложење

Врховном суду достављен је предмет Вишег суда у Новом Саду Гжрр 176/23 уз допис тог суда од 25.01.2024. године са захтевом за делегацију надлежности. У захтеву је наведено да постоје оправдани разлози за одређивање другог стварно надлежног суда за поступања у означеном поступку у смислу члана 62. став 1. Закона о парничном поступку, јер тужила поднетом тужбеном тражи накнаду штете због повреде права на суђење у разумном року учињене у предмету Вишег суда у Новом Саду Гж 404/21.

Чланом 62. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11 са изменама и допунама), прописано је да надлежни суд првог степена може сам или на предлог странке да поднесе захтев највишем суду одређене врсте да одреди да у поједином предмету поступа други стварно надлежан суд ако је очигледно да ће тако лакше да се спроведе поступак или ако за то постоје други оправдани разлози (став 1) и да о захтеву надлежног суда првог степена из става 1. овог члана одлучује веће највишег суда одређене врсте (став 7). Ставом 8. истог члана прописано је да захтев, односно предлог за делегацију надлежности, може да се поднесе и у другостепеном поступку по условима из става 1. овог члана.

У конкретном случају тужила је дана 08.06.2023. године Основном суду у Новом Саду поднела тужбу ради накнаде нематеријалне штете изазване повредом

права на суђење у разумном року у предмету Вишег суда у Новом Саду Гж 404/21. Против пресуде Основног суда у Новом Прр 82/23 од 31.08.2023. године, којом је тужбени захтев у целости одбијен, тужила је благовремено поднела жалбу о којој је сходно члану 23. став 2. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 116/08 са изменама и допунама) у вези са чланом 4. став 1. тачка 14. Закона о седиштима и подручјима судова и јавних тужилаштава („Службени гласник РС“, бр. 101/13) надлежан да одлучује Виши суд у Новом Саду.

Околност да је Виши суд у Новом Саду надлежан да одлучује о жалби изјављеној против првостепене пресуде, којом је одбијен као неоснован тужбени захтев за накнаду нематеријалне штете тужили због повреде права на суђење у разумном року у предмету Вишег суда у Новом Саду Гж 404/21, код просечне особе може да изазове легитимну сумњу у непристрасност означеног суда, чак и када је суд објективно независан и непристрасан. Таква околност представља оправдан разлог за одређивање другог стварно надлежног суда у циљу очувања права странке на независан и непристрасан суд, које је неодвојиви део права на правично суђење гарантовано чланом 32. Устава Републике Србије („Службени гласник РС“, број 98/06) и чланом 6. Европске конвенције за заштиту људских права и основних слобода („Службени лист Србије и Црне Горе – међународни уговори број 9/03, 5/05, 7/05-исправка, „Службени гласник РС“ – међународни уговори број 12/10 и 10/15).

Из наведених разлога Врховни суд је одлучио као у изреци решења на основу члана 62. ЗПП.

**Председник већа-судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић